

zmateční stížnosti, uplatňovanou s hlediska čís. 5 Šu 281 tr. ř., že prý soud neodůvodňuje svého výroku v tomto směru, poněvadž jej uvádí jen mimochodem a nadbytečně ke konci svých rozsudečných důvodů.

Čís. 2302.

Rozhodnutí o zmateční stížnosti podle Šu 1 zák. z 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 nepřísluší samosoudci.

(Rozh. ze dne 2. března 1926, Zm I 77/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhoduje v neveřejném zasedání o stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 15. ledna 1926, jímž byla stěžovatelova zmateční stížnost do téhož rozsudku odmítnuta, usnesl se upozorniti presidium krajského soudu v Chebu, že usnesení, jímž byla zavržena opovězená zmateční stížnost obžalovaného, bylo učiněno samosoudcem, ač přísluší podle Šu 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 soudu sborovému. Na tomto předpisu nebylo ničeho změněno ustanovením Šu 6 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n., kde se pouze praví: »Trestný čin . . . budiž přikázán k rozsouzení jedinému členu . . .«. Podle Šu 7 tohoto zákona projedná samosoudce věc . . . atd., aniž se však praví, že by byl povolán i k rozhodnutí o zmateční stížnosti po rozumu Šu 1 novely k trestnímu řádu čís. 3 ř. zák. z roku 1878.

Čís. 2303.

Pod pojem »svědectví« (§ 199 a) tr. zák.) nelze podřaditi projevy, jejichž smysl a dosah vyčerpává se v hodnotění právního neb jinakého významu určitých skutečností, obzvláště jsou-li svědkem připojeny k pravdivému vylíčení určitých skutečností a pokud nejde o vědomě nesprávný projev úsudku (subjektivního názoru) svědka, nebo o vědomě nesprávný posudek znaleců.

(Rozh. ze dne 2. března 1926, Zm II 47/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 7. prosince 1925, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podvodu podle §§ 197, 199 a) a 200 tr. zák., zrušil napařený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Předmětem odsuzujícího výroku jest svědecká výpověď stěžovatelky toliko v oné části, v níž stěžovatelka po předložení účtu příl. B. seznala, že účtu a písma nezná a že účet není psán ani jejím manželem, ani